BESLUT

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2020/1499

av den 28 juli 2020

om tillämpligheten av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU för produktion och grossistförsäljning av el från förnybara källor i Italien

(delgivet med nr C(2020) 5026)

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG ([1]), särskilt artikel 35.3,

efter samråd med rådgivande kommittén för offentlig upphandling, och

av följande skäl:

1. BAKGRUND

(1) Den 3 december 2019 lämnade Enel Green Power (nedan kallad *sökanden*) in en ansökan till kommissionen i enlighet med artikel 35.1 i direktiv 2014/25/EU (nedan kallad *ansökan*). Ansökan överensstämmer med artikel 1.1 i kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/1804 ([2]).

(2) Ansökan avser produktion och grossistförsäljning av el från förnybara källor såsom avses i artikel 9 i direktiv 2014/25/EU och som tillhandahålls av sökanden i Italien. Följande tjänster anges i ansökan: solenergi, vindkraft, småskalig vattenkraft och geotermisk energi. Sökanden inkluderar inte biomassa och biogas i ansökan eftersom man anser att de incitamentssystem mot bakgrund av kommissionens praxis som för närvarande används för den typen av teknik måste nå slutsatsen att närliggande marknader ännu inte är konkurrensutsatta.

(3) Ansökan åtföljdes inte av ett motiverat och välgrundat yttrande från en oberoende nationell myndighet. I enlighet med punkt 1 i bilaga IV till direktiv 2014/25/EU ska kommissionen som en följd av detta anta en genomförandeakt om ansökan inom 105 arbetsdagar. Den ursprungliga tidsfristen upphävdes i enlighet med punkt 2 i bilaga IV till direktiv 2014/25/EU. Den tidsfrist som överenskommits mellan sökanden och kommissionen för antagande av genomförandeakten löper ut den 31 juli 2020.

2. RÄTTSLIG RAM

(4) Direktiv 2014/25/EU är tillämpligt på tilldelning av kontrakt för bedrivande av verksamhet som bland annat rör produktion och grossistförsäljning av el i den mening som avses i direktiv 2014/25/EU, såvida inte verksamheten omfattas av ett undantag i enlighet med artikel 34 i det direktivet.

(5) Enligt direktiv 2014/25/EU ska kontrakt som avser utförandet av någon av de verksamheter som direktivet gäller inte omfattas av direktivet om den aktuella verksamheten i den medlemsstat där den utövas är direkt konkurrensutsatt på marknader med fritt tillträde. Bedömningen av om verksamheten är direkt konkurrensutsatt görs på grundval av objektiva kriterier, vilka kan avse varornas eller tjänsternas egenskaper, förekomsten av alternativa varor eller tjänster som anses vara utbytbara på utbudssidan eller efterfrågesidan, priser och den faktiska eller potentiella närvaron av mer än en leverantör av de berörda varorna eller tillhandahållare av de berörda tjänsterna.

([1]) EUT L 94, 28.3.2014, s. 243.

([2]) Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/1804 av den 10 oktober 2016 om tillämpningsföreskrifter till artiklarna 34 och 35 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (EUT L 275, 12.10.2016, s. 39).

3. **BEDÖMNING**

3.1 **Fritt tillträde till marknaden**

(6) Tillträdet till en marknad betraktas som fritt om den berörda medlemsstaten har genomfört och tillämpar relevant unionslagstiftning som öppnar en viss sektor eller en del av den för konkurrens. Rättsakterna förtecknas i bilaga III till direktiv 2014/25/EU och omfattar Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG när det gäller produktion och grossistförsäljning av el från förnybara källor ([3]).

(7) Mot bakgrund av den information som kommissionen förfogar över har Italien införlivat direktiv 2009/72/EG i sin nationella lagstiftning genom lagstiftningsdekret nr 93/2011, ändrat genom artikel 26 i lag nr 115/2015 och artikel 33 i lag nr 122/2016. Tillträdet till den relevanta marknaden betraktas således som fritt i överensstämmelse med artikel 34.3 i direktiv 2014/25/EU.

3.2 **Direkt konkurrensutsättning**

(8) Den direkta konkurrensutsättningen bör bedömas på grundval av olika indikatorer varav ingen i sig är utslagsgivande. När det gäller de marknader som berörs av detta beslut utgör huvudaktörernas marknadsandel på en given marknad ett kriterium som bör beaktas. Eftersom villkoren skiljer sig åt mellan de olika verksamhetsområden som omfattas av ansökan bör man vid granskningen av konkurrenssituationen ta hänsyn till de relevanta marknadernas olikheter.

(9) Detta beslut påverkar inte tillämpningen av konkurrensreglerna, reglerna om statligt stöd eller reglerna på andra unionsrättsliga områden. Särskilt kriterier och metoder som används för att bedöma direkt konkurrensutsatthet enligt artikel 34 i direktiv 2014/25/EU är inte nödvändigtvis identiska med dem som används för att göra en bedömning enligt artikel 101 eller 102 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eller i enlighet med rådets förordning (EG) nr 139/2004 ([4]) såsom bekräftat av tribunalen ([5]).

(10) Syftet med detta beslut är att slå fast om den verksamhet som ansökan avser (på marknader med fritt tillträde i den mening som avses i artikel 34 i direktiv 2014/25/EU) är konkurrensutsatt i en utsträckning som garanterar att upphandling för den verksamhet ansökan gäller, även utan den disciplin som de detaljerade upphandlingsreglerna i direktiv 2014/25/EU medför, sker på ett öppet, icke-diskriminerande sätt på grundval av kriterier som gör det möjligt för köparna att identifiera den lösning som totalt sett är den ekonomiskt mest fördelaktiga.

3.3 **Definition av den relevanta marknaden**

(11) Enligt kommissionens genomförandebeslut 2012/539/EU ([6]) från 2012 definieras produktionen och grossistförsäljningen av el från förnybara källor som en separat marknad.

(12) År 2017 antog kommissionen genomförandebeslut (EU) 2018/71 ([7]) avseende den nederländska elmarknaden. För Nederländerna ansåg kommissionen att det inte fanns något behov av att definiera separata marknader för el beroende på källan. De främsta orsakerna till att inte följa genomförandebeslut 2012/539/EU gällande Italien var följande: det faktum att förnybar energi sålts direkt på grossistmarknaden och inte till en marknadsaktör, dvs. systemansvariga för överföringssystemet i Tyskland och organet för energitjänster Gestore dei Servizi Energetici

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 55).

([4]) Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EG:s koncentrationsförordning) (EUT L 24, 29.1.2004, s. 1).

([5]) Dom av den 27 april 2016, Österreichische Post AG mot kommissionen, T-463/14, ECLI:EU:T:2016:243, punkt 28.

([6]) Kommissionens genomförandebeslut 2012/539/EU av den 26 september 2012 om medgivande av undantag från Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster när det gäller produktion och grossistförsäljning av el från konventionella källor i Italiens norra makroområde och södra makroområde och om ändring av kommissionens beslut 2010/403/EU (EUT L 271, 5.10.2012, s. 4).

([7]) Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2018/71 av den 12 december 2017 om medgivande av undantag från Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG när det gäller produktion och grossistförsäljning av el i Nederländerna (EUT L 12, 17.1.2018, s. 53).

(GSE) i Italien, frånvaron av prioriterad inmatning för förnybar el, det faktum att den lagstadgade ersättningen för förnybar el var i form av en inmatningspremie (i motsats till fasta avgifter som i de tyska och italienska exemplen) och det faktum att subventioner för förnybar energi var föremål för en anbudsprocess i början, där olika tekniker konkurrerade om ett fördefinierat subventionsbelopp.

(13) I ansökan anser sökanden att grossistförsäljningen av el från förnybara källor och från konventionella källor är en del av samma marknad i Italien.

(14) I sin inlaga av den 6 mars 2020 anser den italienska konkurrensmyndigheten Autorita' Garante della Concorrenza e del Mercato (AGCM) att det inte är möjligt att identifiera en marknad för produktionen av energi från förnybara källor som är separerad från marknaden för produktionen av energi från konventionella källor. Myndigheten noterar att förnybar och konventionell produktion kan ersätta varandra för att kunna uppfylla elbehovet och att andelen förnybar energi som sålts enligt marknadsvillkoren är hög (mer än 50 % av den totala mängden). I detta avseende anser AGCM att incitamenten för att garantera produktion från förnybara källor har minskat betydligt sedan 2012, och stödnivåerna har under den tiden utgjort en ren kompensation för elproducenternas kostnader.

(15) Kommissionen noterar att elproduktionen från förnybara källor i Italien stöds av flera olika system med olika omfattningar.

(16) Kommissionen har analyserat fyra system med olika funktioner för att stödja elproduktion från förnybara källor i sitt genomförandebeslut 2012/539/EU gällande Italien. Mot bakgrund av systemens olika egenskaper som införts i Italien för att stödja elproduktion från förnybara källor efter detta beslut kommer marknaden att, enligt analysen i dessa skäl, delas upp mellan å ena sidan de system som införts i Italien för att stödja elproduktion från förnybara källor som analyserats i genomförandebeslut 2012/539/EU, och, å andra sidan system som införts i Italien för att stödja elproduktion från förnybara källor efter beslutet.

(17) I det här sammanhanget är det viktigt att nämna att alla marknadsaktörer på de berörda marknaderna inte omfattas av reglerna om offentlig upphandling. När företag som inte omfattas av dessa regler agerar på dessa marknader, skulle därför ha möjlighet att utsätta de marknadsaktörer som omfattas av reglerna om offentlig upphandling för konkurrenstryck.

3.4 **Definition av den relevanta geografiska marknaden**

(18) I elsektorn betraktas den relevanta geografiska marknaden ofta som nationell. Det relevanta geografiska området kan även vara beroende av konfigurationen av anbudsområden som speglar nätbegränsningar.

(19) Kommissionen konstaterade i sitt genomförandebeslut 2012/539/EU att man mot bakgrund av nätbegränsningar och för att kunna bedöma om villkoren enligt artikel 30.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG ([8]) hade uppfyllts, och utan att åsidosätta konkurrenslagstiftningen, att de relevanta geografiska marknaderna för produktion och grossistförsäljning av el från konventionella källor är Italiens norra makroområde och södra makroområde.

(20) I fråga om geografisk marknad anser sökanden att den är nationell.

(21) I ansökan av den 6 mars 2020 anger de italienska myndigheterna att prisskillnaden mellan det södra makroområdet och Sardinien har minskat till nära noll, medan prisskillnaden mellan det södra makroområdet och makroområdet Sicilien har minskat. AGCM lyfter fram decentraliseringsprocessen som påverkade den italienska marknaden, vilket kan ses i den stadiga minskningen av Herfindahl-Hirschmans index (HHI) på nationell nivå (549 år 2018, 686 år 2017, 713 år 2016 och 884 år 2012). Beräkningen av HHI tillhandahölls av sökanden i sin ansökan av den 19 september 2019. ACGM betonar dock att områdespriset i minst ett makroområde (Sicilien) verkar vara permanent och skiljer sig markant från resterande områden i landet.

([8]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (försörjningsdirektivet) (EUT L 134, 30.4.2004, s. 1)

(22) Kommissionen håller med om att utvecklingen när det gäller prisskillnader under de senaste åtta åren har visat på mycket tydliga skillnader mellan olika makroområden. En fortsatt prispremie för marknaden i makroområdet Sicilien verkar dock motivera att detta område separeras från resten av den italienska marknaden.

(23) För bedömningen enligt detta beslut och utan att åsidosätta konkurrenslagstiftningen och reglerna om statligt stöd anser kommissionen att det finns två relevanta geografiska marknader: å ena sidan det norra och södra makroområdet samt Sardinien, å andra sidan makroområdet Sicilien.

3.5 **Marknadsanalys**

(24) I sitt genomförandebeslut 2012/539/EU fastställde kommissionen att endast produktion och grossistförsäljning av el från konventionella källor kan undantas från bestämmelserna om offentlig upphandling. I beslutet anges att villkoret om konkurrensutsättning enligt artikel 30.1 i direktiv 2004/17/EG anses vara uppfyllt med hänsyn till produktion och grossistförsäljning av el från konventionella källor inom Italiens territorium, med undantag för Sardinien och Sicilien. I beslutet analyserades funktionen av fyra incitamentssystem för förnybar energi.

(25) Mekanismen Comitato Interministeriale Prezzi del 29 aprile 1992 (CIP6) består av ett lagstadgat inmatningspris för el som producerats av förnybara källor och från källor som liknar förnybara, främst el som producerats i kraftvärmeanläggningar. Denna mekanism täcker driftskostnaderna, kapitalkostnaderna, bränslekostnaderna och innehåller en incitamentskomponent som kan tillämpas under de åtta första åren.

(26) All-Inclusive-tariffen (TO) gäller anläggningar med installerad kapacitet mindre än 200 kW för vindkraftparker och kapacitet mindre än 1 MW för andra typer av förnybar energi. Detta system garanteras för 15 år, är frivilligt och utgör ett alternativ till systemet med gröna certifikat. All Inclusive-tariffen omfattar energipriset och en incitamentsdel.

(27) Mekanismen med gröna certifikat (CV) baserar sig på obligatoriska kvoter för producenter och importörer av el från konventionella källor, och genom mekanismen ska ett antal gröna certifikat ges ut årligen. Certifikaten tilldelas anläggningar för förnybar energi enligt källan för den energi som produceras och kan omsättas på en separat marknad som är åtskild från energimarknaden. Producenterna av förnybar el får intäkter från försäljning av förnybar energi och, som incitament, intäkter från försäljningen av gröna certifikat. Värdet på de gröna certifikaten bestäms enligt förhållandet mellan efterfrågan (från producenter och importörer av el från konventionella källor) och utbud (från producenter av el från förnybara källor). Systemen med gröna certifikat tillämpas på anläggningar över 1 MW (utom solcellsanläggningar) och för vindkraft över 200 kW.

(28) De gröna certifikaten förändrades i januari 2016 och fick det nya namnet GRIN. Det fungerar som en kvartalspremie som utbetalas utöver elpriset till stödmottagarna. Det utbetalda beloppet och dess varaktighet inom GRIN är det samma som stödmottagarna skulle ha fått enligt det gamla gröna certifikatet.

(29) Systemet med energikonton (CE) skapar incitament för produktion av el från solceller och består av en inmatningspremie där producenterna får ett marknadspris på dagen före-marknaden och en incitamentsdel. Detta incitamentssystem är garanterat för 20 år.

(30) Mot bakgrund av egenskaperna i dessa system, och de särskilda egenskaperna för produktion och grossistförsäljning av el som inrättats, fastställde kommissionen i sitt genomförandebeslut 2012/539/EU att villkoret för direkt konkurrensutsättning inte uppfyllts gällande produktion och grossistförsäljning av el som framställts från förnybara källor. Kommissionen finner inga skäl att ändra sin bedömning eftersom villkoren för dessa system i stort sett är oförändrade.

(31) När det gäller system som införts efter genomförandebeslutet 2012/539/EU har de viktigaste systemen meddelats till kommissionen och godkändes enligt reglerna för statligt stöd genom kommissionens beslut C(2016) 2726 ([9]) och kommissionens beslut C(2019) 4498 ([10]). Detta innebär att dessa system inkluderar en tillräcklig ersättning mot bakgrund av kostnaderna och att det stöd som ges inte innebär en snedvridning av den inre marknaden.

([9]) Kommissionens beslut C(2016) 2726 av den 28 april 2016 om stöd till el som produceras av förnybara källor.

([10]) Kommissionens beslut C(2019) 4498 av den 14 juni 2019 om stöd till el som produceras av förnybara källor 2019–2021.

(32) När det gäller systemet som inrättats genom ministerdekretet av den 23 juni 2016 var detta öppet för samtliga förnybara energikällor med undantag för energi från solceller. Stödmottagarna delades in i tre kategorier beroende på anläggningens effekt: nya stora generatorer (dvs. med en installerad kapacitet över 5 MW), nya medelstora generatorer (dvs. med en installerad kapacitet mellan 500 kW2 och 5 MW ingår i denna kategori även generatorer med uppgraderad prestanda i alla storlekar) samt mindre generatorer (dvs. med en installerad kapacitet på högst 500 kW). Kommissionen påpekade att de utjämnade kostnaderna för energi för den teknik som omfattas av systemet skulle vara högre än det förväntade elmarknadspriset, och att utan stöd under normala marknadsförhållanden skulle nettonuvärdet för projekt för förnybar energi vara negativt.

(33) När det gäller systemet som inrättades genom ministerdekretet av den 4 juli 2019 består detta av driftstöd för produktion av el på anläggningar med följande förnybar teknik: vindkraft på land, solceller, vattenkraft och avloppsgas. Kommissionen noterade, på samma sätt som i beslut C(2016) 2726, att de utjämnade kostnaderna för energi för den teknik som omfattas av systemet skulle vara högre än det förväntade elmarknadspriset. Utan statligt stöd och under normala marknadsförhållanden skulle nettonuvärdet för projekt för förnybar energi därför vara negativt. Kommissionen konstaterade att utan stöd skulle inte projekten i systemet vara finansiellt hållbara.

(34) Ett särskilt system infördes genom ett ministerdekret av den 14 februari 2017 för små öar. Det finns 20 öar, där 14 av dem tillhör Sicilien, som inte är anslutna till fastlandets elnät. De har en yta av mer än en kvadratkilometer, ligger mer än en kilometer från fastlandet och har en befolkning på minst 50 personer. För varje ö har särskilda el- och uppvärmningsmål identifierats för energiomställning fram till 2030. Åtkomst garanteras för ny konstruktion, förbättring och återaktivering av elproduktionsanläggningar med högre kapacitet än 0,5 kW som tagits i drift sedan den 15 november 2018 och som ansluts till öns elnät och drivs med lokala tillgängliga förnybara källor. Stödmottagarna får ett inmatningspris för den el som säljs i nätet och en inmatningspremie för den el som produceras och förbrukas direkt på anläggningen.

(35) Ritiro Dedicato (RID) är en mekanism för tillverkares utsläppande på marknaden för el som matas in i elnätet. Den består av försäljning till GSE av el och ersätter alla andra avtalsförpliktelser som bland annat gäller avsändnings- och transporttjänster för energin. RID gäller anläggningar med en effekt på högst 10 MW, tillsammans med anläggningar med annan effekt om de drivs med (solceller, vindkraft, tidvattenkraft, vågkraft, geotermisk energi eller hydrauliska källor som begränsas till vattenflödesanläggningar eller av) andra förnybara källor under förutsättning att de ägs av en egenproducent. RID är ett alternativ till incitamenten i andra system som inrättats genom ministerdekret av den 5 juli 2012, den 6 juli 2012, den 23 juni 2016 och den 4 juli 2019.

(36) Scambio sul Posto (SSP) möjliggör ekonomisk ersättning mellan värdet som kopplas till den el som förs in i nätet och värdet som kopplas till den el som hämtas och förbrukas under en annan tidsperiod än den då elektriciteten produceras. Det gäller för anläggningar som har tagits i drift senast den 31 december 2014 om de drivs med förnybara källor eller av högeffektiv kraftvärme där effekten inte överstiger 200 kW eller anläggningar med en kapacitet på upp till 500 kW om de drivs av förnybara källor och har tagits i drift från och med den 1 januari 2015. SSP är ett alternativ till incitamenten i andra system som inrättats genom ministerdekret av den 5 juli 2012, den 6 juli 2012, den 23 juni 2016 och den 4 juli 2019.

(37) Kommissionen noterar att systemen som inrättades genom ministerdekreten av den 23 juni 2016 och den 4 juli 2019 inkluderar ett anbudsförfarande för att kunna ta del av incitamenten.

(38) Kommissionen noterar att konkurrensnivån för att få ta del av systemet som inrättats genom ministerdekreten av den 23 juni 2016 och den 4 juli 2019 har ökat, med ett stort antal sökanden och anbud för förnybar elproduktion. Därför anser kommissionen att installationer för framställning av förnybar energi som tar del av de nyare systemen är en del av en konkurrensutsatt miljö.

(39) När det gäller de övriga tre systemen, systemet som inrättats genom ministerdekret av den 14 februari 2017, RID och SSP har kommissionen inga grunder för att dra slutsatsen att stödmottagarna utsätts för konkurrenstryck. Vissa av systemens funktioner, som inmatningspris eller det faktum att energin som produceras köps av GSE liknar de funktioner som finns i de system som analyserades vid beslutet 2012.

4. **SLUTSATSER**

(40) Med tanke på de omständigheter som undersökts ovan bör villkoret om direkt konkurrensutsättning i artikel 34 i direktiv 2014/25/EU anses vara uppfyllt för de upphandlande enheterna med avseende på produktion och grossistförsäljning av el som produceras från förnybara källor baserat på de system som införts genom ministerdekreten av den 23 juni 2016 och den 4 juli 2019 i Italien.

(41) Eftersom villkoret för obegränsad tillgång till marknaden anses vara uppfyllt bör direktiv 2014/25/EU dessutom inte heller tillämpas när upphandlande enheter tilldelar kontrakt som är avsedda att möjliggöra produktion och grossistförsäljning av el som produceras från förnybara källor som omfattas av ministerdekreten av den 23 juni 2016 och den 4 juli 2019 i Italien eller när de anordnar projekttävlingar för att bedriva en sådan verksamhet i detta geografiska område.

(42) Med tanke på de omständigheter som undersökts ovan bör villkoret om direkt konkurrensutsättning i artikel 34 i direktiv 2014/25/EU inte anses vara uppfyllt för de upphandlande enheterna med avseende på produktion och grossistförsäljning av el som produceras från förnybara källor baserat på de system som införts genom CIP6, CV/GRIN, CE, TO, ministerdekretet av den 14 februari 2017, RID och SSP. Följaktligen bör direktiv 2014/25/EU fortsätta att tillämpas när upphandlande enheter tilldelar kontrakt i syfte att möjliggöra utövandet av denna verksamhet i Italien och när de anordnar projekttävlingar för att bedriva sådan verksamhet i detta geografiska område.

(43) Med tanke på de omständigheter som undersökts ovan bör villkoret om direkt konkurrensutsättning i artikel 34 i direktiv 2014/25/EU anses vara uppfyllt med avseende på produktion och grossistförsäljning av el som produceras från förnybara källor i Italien med undantag för Sicilien.

(44) Eftersom produktionen av el från förnybara källor som omfattas av CIP6, CV/GRIN, CE, TO, ministerdekretet av den 14 februari 2017, RID och SSP bör fortsätta att omfattas av direktiv 2014/25/EU, erinras det om att upphandlingskontrakt som omfattar flera verksamheter ska behandlas enligt artikel 6 i det direktivet. Detta betyder att hänsyn ska tas till den verksamhet som kontraktet huvudsakligen avser, när en upphandlande enhet sysslar med ”blandad” upphandling, dvs. upphandling både för utövandet av verksamhet som är undantagen från tillämpningen av direktiv 2014/25/EU och verksamhet som inte är undantagen. Vid en sådan blandad upphandling där syftet i huvudsak är att stödja verksamheter som inte är undantagna ska bestämmelserna i direktiv 2014/25/EU tillämpas. Om det är omöjligt att på objektiva grunder avgöra vilken verksamhet kontraktet främst avser ska kontraktet tilldelas i enlighet med bestämmelserna i artikel 6.3 i direktiv 2014/25/EU.

(45) Det erinras om att det i artikel 16 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU ([11]) om tilldelning av koncessioner föreskrivs ett undantag från tillämpningen av direktivet vad gäller koncessioner som tilldelas av en upphandlande enhet, om det i enlighet med artikel 35 i direktiv 2014/25/EU har fastställts att verksamheten är direkt konkurrensutsatt i den medlemsstat där koncessionen ska utföras i enlighet med artikel 34 i det direktivet. Eftersom man drog slutsatsen att verksamheter avseende produktion och grossistförsäljning av el från förnybara källor som baseras på de system som införts genom ministerdekreten av den 23 juni 2016, och den 4 juli 2019 är direkt konkurrensutsatta, kommer koncessioner avsedda att möjliggöra genomförandet av dessa verksamheter i Italien (med undantag för Sicilien) inte att omfattas av bestämmelserna i direktiv 2014/23/EU.

(46) När anläggningar inte längre får stöd från CIP6, CV/GRIN, CE, TO, ministerdekretet av den 14 februari 2017, RID och SSP, ska bestämmelserna i direktiv 2014/25/EU inte längre gälla dessa eftersom de då bedöms vara konkurrensutsatta.

(47) Detta beslut grundar sig på den rättsliga och faktiska situation som rådde från april 2017 till maj 2020 enligt de uppgifter som sökanden och de italienska myndigheterna lämnat och enligt offentligt tillgängliga uppgifter. Beslutet kan komma att omprövas, om villkoren för tillämpningen av artikel 34 i direktiv 2014/25/EU inte längre uppfylls, till följd av betydande förändringar i den rättsliga eller faktiska situationen.

([11]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner (EUT L 94, 28.3.2014, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2014/25/EU ska inte tillämpas på kontrakt som tilldelas av upphandlande enheter och som är avsedda att i Italien möjliggöra produktion och grossistförsäljning av el från förnybara källor som baseras på de system som införts genom ministerdekreten av den 23 juni 2016 och den 4 juli 2019.

Artikel 2

Direktiv 2014/25/EU ska fortsätta att tillämpas på kontrakt som tilldelas av upphandlande enheter och som är avsedda att möjliggöra produktion av el från förnybara källor som får stöd från något av följande stödsystem som ska genomföras i Italien:

a) Comitato Interministeriale Prezzi del 29 aprile 1992 (CIP6).

b) Mekanismen med gröna certifikat eller GRIN.

c) Systemet med energikonton.

d) All-Inclusive-tariffen.

e) Ministerdekretet av den 14 februari 2017.

f) Mekanismen Ritiro Dedicato.

g) Scambio sul Posto.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 28 juli 2020.

På kommissionens vägnar
Thierry BRETON
Ledamot av kommissionen